

ยุทธศาสตร์ **ต่อต้าน** **ความยากจน**

(การดำรงชีพฉบับกระเป๋)

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน
(การดำรงชีพฉบับกระเป๋)

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

คำนำหนังสือเรื่อง

ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน

(การดำรงชีพฉบับกระเป๋)

ความยากจนข้นแค้น ชีวิตลำเค็ญ มั่นบั่นทอน สุขภาพกายสุขภาพจิต ความสุขกายสบายใจในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ใครๆก็ไม่อยากเกิดมาจน แต่เราก็ยังมีโอกาสต่อสู้ต่อต้านเอาชนะความยากจนได้ อันนั้นนั่น ก็ได้กล่าวไว้ใน “ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน” (การดำรงชีพฉบับกระเป๋) ไว้พอสังเขป อย่างเช่น สวัสดิการกับการครองชีพ ซึ่งทั้งนี้ นั่น อาจจะมีข้อขาดตกบกพร่องไปบ้าง ก็ขออ้อมรับไว้ ณ ที่นี้

“ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน” นับว่าสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ เนื้อหาอาจจะยังไม่ครอบคลุมทั้งหมด ก็ใคร่ขออภัยด้วยอย่างยิ่ง

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

เนื้อหาสาระโดยสังเขป

ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน (การดำรงชีพฉบับกระเป๋)

- ๑ มาตรฐานการครองชีพของคนจนต้องยกระดับ
- ๒ การจัดสรรทรัพยากรการผลิตเข้าถึงคนจนรายหัว
- ๓ เทคโนโลยีในหมู่บ้านครัวเรือนทันสมัยการค้าออนไลน์
- ๔ บริการการศึกษากองทุนเรียนฟรีและสาธารณสุขรวดเร็ว มีคุณภาพดี
- ๕ การฝึกอาชีพแก่คนจนผู้มีรายได้น้อยกว่าคนจนไอที
- ๖ การพัฒนาไร่นาธุรกิจขนาดเล็กเศรษฐกิจพอเพียง
- ๗ การอุดหนุนด้านอาหารแก่พลเมือง
- ๘ การส่งเสริมสวัสดิการให้คนจนต้องมาก่อน
- ๙ การคมนาคนจนส่งคนจนนั่งฟรี
- ๑๐ สุขภาพสุขอนามัยทั่วถึงคนจนตัวต่อตัวบริการถึงบ้าน

ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน

(การดำรงชีพฉบับกระเป๋)

ภัยความยากจนนั้น อย่างเช่นการอดคัดัดขาดสนเงินทอง สภาพชีวิตการเป็นหนี้ นับว่าทำให้ชีวิตขาดความสุขในการดำรงชีวิต อันซึ่งความยากจน คนจน เขาเลือกเกิดไม่ได้ ดังนั้น ภาคส่วนต่างๆต้องทำการแก้ไขปัญหาคความยากจนให้หมดสิ้นไปจากผืนแผ่นดินไทย ในที่นี้จะขอกล่าวถึง ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน (การดำรงชีพฉบับกระเป๋) ไว้เป็นแนวทางทางความคิดหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาคความยากจนในสังคมไทย คนไทยยังยากจนอยู่เพราะอะไรนั้น มีสาเหตุหลายประการ เช่น หนี้สินภาคครัวเรือน หนี้นอกระบบ การขาดสภาพคล่องทางการเงิน การไม่รู้จักประมาณ รายได้น้อยไม่เพียงพอ ปัญหาการว่างงาน ค่าครองชีพสูง ความเหลื่อมล้ำ การเอาเปรียบ ราคาผลผลิตตกต่ำ ภัยธรรมชาติ เศรษฐกิจโลกตกต่ำ ความไม่เป็นธรรมในสังคม นักการเมืองคอร์ปชั่น ข้าราชการทุจริตเงินงบประมาณแผ่นดิน เสถียรภาพรัฐบาล การกระจายรายได้ การส่งออกตกต่ำ การขาดการเข้ามาลงทุนจากต่างชาติ การประสบปัญหาการขาดทุนทางธุรกิจ แรงงานไร้ฝีมือ การจ้างงานน้อย

๑๗๑ เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ นั้น จะต้องดำเนินการแก้ไขให้ ถูกจุดโดยพลัน เพื่อนำพาประเทศ ประชากรไทยต้องข้ามพ้น เส้นความยากจนให้ได้ ซึ่งทั้งนี้ นั้น รัฐบาลต้องบูรณาการทุกภาค ส่วนช่วยกันนำพาคนไทยให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจน ข้าม พ้นเส้นความยากจนให้ได้ โดยเฉพาะการกระตุ้นเศรษฐกิจคน รากหญ้า ซึ่งเป็นกลุ่มคนจนจำนวนมากอย่างเฉพาะเจาะจงตัวต่อ ตัวและทั้งท้องถิ่น รัฐต้องเข้าถึงคนจนอย่างแท้จริงเร่งด่วนเพื่อ ป้องกันปัญหาสังคมตามมาภายหลัง อย่างเช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาความเสื่อมโทรมในที่อยู่อาศัย ปัญหาการฆ่าตัวตาย ปัญหาการหลงผิดทางยาเสพติด ดังนั้น เราจะเห็นว่า ปัญหาความยากจนนั้น ส่งผลกระทบต่อพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคม รัฐต้องดำเนินการเร่งแก้ไขปัญหาความ ยากจนของชาติ อาจกำหนดเป็น “ยุทธศาสตร์ต่อต้านความ ยากจน” ซึ่งในที่นี้สำหรับ “ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน” (การ ดำรงชีพฉบับกระเป๋) ขอเสนอมุมมองและแนวความคิด ไว้ ๑๐ ประการ กล่าวคือ

ยุทธศาสตร์ต่อต้านความยากจน (การดำรงชีพฉบับ กระเป๋)

- ๑ มาตรฐานการครองชีพของคนจนต้องยกระดับ
- ๒ การจัดสรรทรัพยากรการผลิตเข้าถึงคนจนรายหัว
- ๓ เทคโนโลยีในหมู่บ้านครัวเรือนทันสมัยการค้าออนไลน์
- ๔ บริการการศึกษากองทุนเรียนฟรีและสาธารณสุขรวดเร็วมีคุณภาพดี
- ๕ การฝึกอาชีพแก่คนจนผู้มีรายได้น้อยคนจนไอที
- ๖ การพัฒนาไร่นาธุรกิจขนาดเล็กเศรษฐกิจพอเพียง
- ๗ การอุดหนุนด้านอาหารแก่พลเมือง
- ๘ การส่งเสริมสวัสดิการให้คนจนต้องมาก่อน
- ๙ การคมนาคมขนส่งคนจนนั่งฟรี
- ๑๐ สุขภาพสุขอนามัยทั่วถึงคนจนตัวต่อตัวบริการถึงบ้าน

ประการที่ ๑ มาตรฐานการครองชีพของคนจนต้องยกระดับ

ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย แต่ก่อนนั้นเขาดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย แต่ทุกวันนี้โครงสร้างทางสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น อาจจะเนื่องสาเหตุด้วยกระแสความเป็น

ตะวันตก กระจาไรก็ตามคนไทยนั้นมักปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยได้
 ง่าย ซึ่งทุกวันนี้ั้น มาตรฐานการครองชีพของคนไทยก็ค่อยๆ
 ททยอสู่ความก้าวล้ำทันสมัย ซึ่งในทีนี้จะกล่าวถึงเรื่อง มาตรฐาน
 การครองชีพของคนจนต้องยกระดับ โดยจะหยิบยกเจาะจงถึง
 กลุ่มคนจนผู้มีรายได้น้อยรากหญ้า รัฐจำเป็นต้องอย่างยิ่งต้องกระตุ้น
 ทางเศรษฐกิจสู่พี่น้องคนจนกลุ่มคนรากหญ้า ให้ก้าวพ้นซึ่งเส้น
 ความยากจน โดยพัฒนามาตรฐานการครองชีพของคนจน
 อย่างเช่น เรื่องแหล่งเงินทุนชุมชนชีวิตคนจนเพื่อส่งเสริมอาชีพ
 รายได้ ต้องมีการจัดสรรแหล่งเงินทุน สร้าง
 งานสร้างอาชีพสร้างรายได้แก่คนจน ทำให้เกิดเงินนอกสะพัดใน
 พ้องถิ่นรากหญ้า อันประการหนึ่ง การทำให้คนจนมีแหล่ง
 เงินทุนจากภาครัฐ เพื่อยกมาตรฐานการครองชีพของคนจนไม่ให้
 เหลื่อมล้ำระหว่างคนจนกับคนรวยนั้น การช่วยเหลือจากภาครัฐดู
 อย่างเช่น เมื่อคนจนมารายได้จากการทำงานสร้างอาชีพเสริม
 รายได้ รัฐควรพวงเขาต่อไปโดยจัดสรรเรื่องที่อยู่อาศัย เช่น การ
 อุดหนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำทำให้คนจนสร้างบ้านหลังแรกได้และ
 พร้อมพักหนี้ให้คนจนได้เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจการเงิน ดังนั้น
 แล้วกล่าวคือ การกระตุ้นเม็ดเงินสู่ภาคคนจน สร้างอาชีพเอื้อให้
 คนจน สร้างให้คนจนมีรายได้ สร้างให้คนจนมีบ้าน สรุปก็คือว่า

รัฐต้องเอื้อแก่คนจน ๓ ประการ เอื้ออาชีพให้คนจน เอื้อรายได้ให้คนจน เอื้อบ้านให้คนจน การเอื้อแก่คนจน ๓ ข้อนี้ รัฐจะต้องมีนโยบายทางเศรษฐกิจเงินงบประมาณอุดหนุน ในรูปโครงการ หรือ บัตรสวัสดิการ โดยต้องดึงคนจนเข้ามาให้เขาอยู่ในระบบของทางการ ไม่ให้เขาหลงไปภูหนี่นอกระบบเพราะการเป็นหนี่นอกระบบนั้น เขาจะไม่พินหนี่นิตนั้งชีวิต เมื่อโดนดที่คินทำกินบ้านที่อยู่อาศัยอยู่ในมือนายทุนปล่อยเงินภูหนี่นอกระบบเข้าแล้ว คั้งนั้นแล้ว มาตรฐานการครองชีพของคนจนคงพินตัวดีขึ้นบ้าง เมื่อเขามีรายได้ที่พอเพียง แล้วก็มีบ้านที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง รายได้ที่เพียงพอและมีบ้านเป็นของตนเอง จะสร้างความสุขให้กับคนจน ซึ่งก็คือ เป็นความสุขของคนไทยด้วยกัน ก่อนอื่นไ้รัฐต้องเอื้อความเมตตาให้กับคนจนก่อนอย่างจริงใจอยากช่วยคนจนให้พินเส้นความยากจนไปให้ได้ รัฐจะต้องจริงจังและทำให้สำเร็จ ซึ่งการเอื้อความเมตตาสู่พิน้องคนจนตาสีตาสา คงไม่เหนือบ่ากว่าแรงองค์กรของหน่วยงานภาครัฐเพียงแต่รัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจน จะจัดสรรนำภานีของคนรวยมาช่วยพุงคนจนเพื่อยกมาตรฐานการครองชีพแก่คนจน ในเรื่องรายได้ที่เพียงพอกับมีบ้านมีที่คินทำกินเป็นของตนเอง นั้น

กล่าวคือ ความผาสุกของคนจนในสังคมคนไทย โดยให้คนจนในสังคมไทย ก้าวพ้นเส้นความยากจนไปให้ได้

ประการที่ ๒ การจัดสรรทรัพยากรการผลิตเข้าถึงคนจนรายหัว

ผลผลิตส่วนเกินขององค์กรหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอย่างสมัครใจ อย่างเช่น ผลผลิตของกลุ่มทุนในโรงงานอุตสาหกรรมทั้งยังใช้ได้และใช้ไม่ได้แต่มีประโยชน์ ตัวอย่างเช่น อาหารกระป๋องที่บริโภคได้ หรือเศษวัสดุเหลือใช้เพื่อขายมีราคาและปลอดภัย รัฐต้องดึงการจัดสรรทรัพยากรการผลิตเหล่านั้นมาสู่คนจนรายหัว อันนี้มันต้องได้รับความร่วมมือจากเอกชนอย่างสมัครใจ ให้เขาเข้าร่วมโครงการนโยบาย โดยที่โรงงานนั้นที่เข้าร่วมโครงการอย่างสมัครใจ เป็นต้น ดังนั้น เราจะเห็นถึงกระบวนการการจัดสรรทรัพยากรการผลิตเข้าถึงคนจนรายหัว โดยคำนึงถึงหลักมนุษยธรรมจากภาครัฐและเอกชน และเพื่อพยายามแก้ปัญหาความยากจน ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ซึ่งจะทำให้สังคมบ้านเมืองมีความน่าอยู่ โดยเฉพาะการช่วยคนจนเพื่อให้เขาอยู่ได้ไม่ไปทำผิดกฎหมายนั้น ควรเป็นข้อที่ควรตระหนักและคิดคำนึงทบทวนบทบาทของรัฐและกลุ่มทุนเอกชน

ด้วยหลักมนุษยธรรมการจัดสรรทรัพยากรการผลิตเข้าถึงคนจนรายหัว คนไทยถิ่นฐานบ้านชนบทคงหลุดพ้นจากกับดักความยากจน คนจนลืมตาอ้าปากได้ ตามทิศทางการกระจายจัดสรรทรัพยากรการผลิตนั้นๆ ทำให้คนจนอยู่ได้อย่างรอดในสังคมทุกวันนี้ ทำอย่างไรให้คนจนยิ้มได้ตามความมียูมีกินที่พอเพียงกับค่าครองชีพที่นับวันสูงขึ้นทุกที ถ้าเราไม่แก้ปัญหาค่าความยากจนนั้น ปัญหาที่จะตามมาถนัดคือ การทำสิ่งอาชญากรรมของคนจนซึ่งเลื่องและล่อแหลมมาก อันเป็นอาชญาทางความยากจนทั้งนี้ นั่น การกระจายผลผลิตเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องแก่คนจนรัฐและเอกชนชนหน้าแข้งไม่รุ่งนั้น รัฐอยู่ได้ เอกชนอยู่ได้ จะต้องทำให้คนจนอยู่ได้ด้วย จะทำให้บ้านเมืองมีความน่าอยู่เป็นสังคมไทยอุดมสุข ด้วยการจัดสรรทรัพยากรการผลิตเข้าถึงคนจนรายหัวได้ ปากท้องคนจนอยู่ได้ ก็จะทำให้เขาไม่เครียด จะช่วยลดปัญหาสุขภาพจิตความตึงเครียดทางสังคมระหว่างคนจนและคนรวยได้อีกอย่างหนึ่ง ความสุขก็จะคืนกลับมาสู่สังคมไทย ไม่เกิดความแตกแยกและแตกต่างความเลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางการเมืองก็จะไม่เกิดขึ้น บ้านเมืองสงบสุขร่มเย็นน่าอยู่ คนไทยต้องช่วยกันไม่ทิ้งกัน อันการกระจายจัดสรรทรัพยากรการผลิต ด้วยหลักมนุษยธรรมความเมตตาภา

รณาทรมหาวีรหารสี่ในหลักพระบวรพุทธศาสนานั้น เป็นความสง่า
งามทางสังคมคนดี บ้านเมืองรักใคร่สามัคคีกันอยู่ ไม่เอาเปรียบ
กันทางชนชั้นวรรณะและฐานะ การช่วยเหลือคนจนนั้นตาม
ยุทธศาสตร์การต่อต้านความยากจน ดังกระบวนการที่กล่าว
มาแล้ว คงมีและเป็นประโยชน์สูงแก่บ้านเมืองบ้าง คนไทยไม่ทิ้ง
กันในยามวิกฤติ คนไทยก็รู้จักและสามารถนำพาบ้านเมืองให้รอด
จากวิกฤติได้เสมอมา เพราะคนไทยนั้น ต่างดูแลกันและไม่ทิ้ง
กัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เมตตาและกรุณาคนไทยด้วยกัน บ้าน
เมืองไทยจึงร่มเย็นและเป็นหลักเป็นฐาน ก่อร่างสร้างตนและทำ
ให้บ้านเมืองน่าอยู่เสมอมา

ประการที่ ๓ เทคโนโลยีในหมู่บ้านครัวเรือนทันสมัยการค้า
ออนไลน์

การลงทุนในเทคโนโลยีที่มีต้นทุนต่ำ เพื่อเพิ่ม
ศักยภาพการรับรู้และดำรงชีวิตให้เข้ากับยุคสมัย อย่างเช่น
อินเทอร์เน็ตชุมชนนั้น โดยเฉพาะการทำมาค้าขายทุกวันนี้ได้เกิด
การค้าขายรูปแบบใหม่ กล่าวคือ การค้าออนไลน์ ซึ่งสามารถทำ
การค้าข้ามพรมแดนได้ ดังนั้น นับว่าอินเทอร์เน็ตชุมชนนอกจาก

จะมีประโยชน์การรอบรู้ทางการศึกษาแล้ว มันสามารถเลี้ยงชีพได้ด้วย ด้วยการลงทุนทางเทคโนโลยีที่ต้นทุนต่ำคุณภาพดีมีประสิทธิภาพในครัวเรือนกลุ่มลูกหลานคนจนผู้มีรายได้น้อยนั้น ส่งเสริมการทำการค้าออนไลน์เพราะทิศทางการแสวงเศรษฐกิจโลกมันเดินไปทางนั้น ดังนั้น เทคโนโลยีเพื่อจัดความยากจนสำหรับคนไทยผู้มีรายได้น้อยนั้น อาจจะมีประโยชน์ ๓ ประการ กล่าวคือ ก. ความรู้การศึกษา กล่าวคือ ทุกวันนี้เรามีการศึกษาหาความรู้ได้ทางอินเทอร์เน็ต แต่ทั้งนี้มันต้องท่องเว็บอย่างปลอดภัยเสี่ยงต่อข้อมูลอันตราย การท่องเว็บเพื่อหาความรู้นั้น จะเกิดองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นอิสระทางการศึกษา ทำให้กลุ่มผู้สนใจเรื่องนั้นได้มีการคิดไอเดียใหม่เพื่อเป็นประโยชน์กับตัวเองหรือมวลมนุษยชาติก็ได้ อย่างเช่น กลุ่มผู้สร้าง สตาร์ทอัพ นั้น เป็นกระแสโลกยุคสมัยใหม่ อันสร้างเสริมเศรษฐกิจและการศึกษามีประโยชน์ทางการศึกษาสร้างสรรค์มีองค์รู้ที่อิสระ ตอบโจทย์ทางเศรษฐกิจยุคใหม่ตามความต้องการของกระแสบริโภคนิยม สตาร์ทอัพเพื่อพลิกฟื้นความยากจน การค้าออนไลน์เพื่อพัฒนาฐานะทางสังคมและความร่ำรวย ทำให้คนจนสร้างไอทีเองรัฐส่งเสริมทางอินเทอร์เน็ต นับว่าจะดำรงประโยชน์อันนั้น ทำให้คนจนลืมตาอ้าปากได้ ซึ่งทำอย่างไรให้ภาระค่าครองชีพในกลุ่มคน

จนลดรายจ่ายภาระต่างๆ รัฐแบกรับทางการลงทุนในเทคโนโลยี
 ดันทุนต่ำและแบกรับภาระการลดภาษีให้กับประชาชนคนจนนั้น
 นับว่ามีประโยชน์มหาศาลสำหรับการพลิกฟื้นคนจนทำให้คนจน
 อยู่ได้และอยู่รอด ข. การเลี้ยงชีพ กล่าวคือ อินเทอร์เน็ตชุมชนมี
 การส่งเสริมความรู้การค้าออนไลน์ ดิดเขียวเล็บเสื้อเศรษฐกิจใน
 ชุมชน คนจนยุคใหม่คนรุ่นใหม่สนใจไอทีทำการค้าออนไลน์ ได้
 เอง นับว่ารัฐลงทุนสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ กล่าวคือ คนจ
 รุ่นใหม่นักไอทีธุรกิจออนไลน์ มันเป็นกระแสเลี้ยงชีพสมัยใหม่
 ตามความต้องการในปัจจุบันการตลาดตามความต้องการของกระแส
 บริโภคนิยม ซึ่งทั้งนี้ การมีอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์
 คอมพิวเตอร์นั้น จะสามารถทำอะไรต่อมิอะไรได้มากกว่าขึ้น ขอ
 เพียงคนจนโตและไม่หยุดก้าวพอใจแคว้นๆ อินเทอร์เน็ตและ
 อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ รัฐสนับสนุนความรู้จัดสรรคัดคนเข้า
 ร่วม โครงการให้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตสู่ภาค
 คริวเรือนคนจนหรือชุมชน ขอเพียงถูกหลานคนจนคนรุ่นใหม่
 ตั้งใจสนใจเพื่อยกฐานะทางเศรษฐกิจให้ตัวเองและทางบ้านพ่อแม่
 เพื่อครอบครัวมีอยู่มีกินเพื่อเลี้ยงปากท้องตัวเอง เขาทำได้การ
 ลงทุนค้าขายทางไอทีออนไลน์เหมือนกับการเดินทางลัดไปสู่
 ความมั่งคั่ง ค. การลดต้นทุนเดินทางคมนาคมขนส่ง กล่าวคือ